„Ми, українські комбатанти, готові до бою!"

Ми — українці дуже боляче відчули той факт, що два роки ми могли тільки приглядатись до могутньої боротьби з нашим спільним ворогом.

Коли ж тепер нам запропоновано приймати участь у цій боротьбі, побіч інших народів, зі зброєю в руках, ми, українські комбатанти відповідаємо сьогодні те саме, що у 1914, 1918 і 1941 рр.

„Ми — учасники української визвольної війни, готові до бою".

Готова до бою і та українська молодь, що вихована в нашому дусі.

Український нарід і вся українська молодь невимовно вдячна Вам за те, що Ви даєте нам змогу помститися за міліони невинних жертв, замучених НКВД, в Сибірі, або вигублених зорганізованим голодом.

Наші інтереси спільні.

Ми й ви маємо однакові прагнення.

Ми — учасники української визвольної війни, у співпраці з Українським Центральним Комітетом, зробимо все можливе, щоб довести перед усім світом слушність Вашої постави і просимо Вас також і на далі працювати в цьому напрямку на користь обох наших народів та всієї Европи.

Будемо тепер пліч-о-пліч маршувати проти нашого спільного ворога і битися аж до остаточної перемоги.

Шеф Уряду Губернатора Др- Бауер підніс оклик на честь Фюрера, що приявні згідно зі звичаєм тричі повторили. Оркестра заграла знову марш. Офіційна частина покінчилася.

У храмі св. Юра

Губернатор перейшов з почесними гістьми до своєї робітні, а решта приявних перейшла на торжественне Бого служення в. Архікатедральному храмі св. Юра.

В год. 11.15 прибув вулицями Львова: Дистрикту, Бернардинська площа, Марійська площа, вул. Адольфа Гітлера, Казимирівська, Маршалківська і Паркова, де стояв кордон Української Поліції — Губернатор Д-р Вехтер з почотом також до Архікатедрального храму св. Юра.

Тут відправлено Читану Архієрейську Службу Божу. Відправив її Високопреосвященний Кир Йосиф у сослуженні крилошан: о. Романа Лободича і о. д-ра Гавриїла Костельника.

У храмі св. Юра співав хор під управою о. дир. Северина Сапруна.

Проповідь о. д-ра Лаби

В часі богослуження виголосив відповідну до хвилини проповідь *о. д-р Василь Лаба.* Після того, як продзвонили великодні дзвони — говорив проповідник — як прогомоніли воскресні пісні, ми знову вертаємося до тієї церковної пісні, яка каже: „Сей день, егоже сотвори Господь, возрадуемся і возвеселімся в онь". Чому маємо радіти в цей такий важкий воєнний час? Бо за згодою Фюрера Великонімеччини ми дістаємо змогу створити стрілецьку дивізію. А це воскресення Української Галицької Армії, це нав'язання до нашої військової традиції. Коли це діється? Тоді, коли йде важка боротьба з большевизмом, який грозив загладою всій Европі. Ми дістаємо змогу взяти в тій важкій боротьбі безпосередню участь зі зброєю в руці. Це єдиний засіб здобути волю. Хто хоче мати волю, мусить за неї битися. До цього кличе нас Бог так, як колись кликав хрестоносців боротися за визволення Святої Землі, тих хрестоносців, які йшли на ту боротьбу з гаслом „Бог так хоче!" І сьогодні Бог так хоче. А коли Бог так хоче, то це Божа справа і за тією Божою справою ми підемо.

Другу частину проповіди виголосив о. д-р Лаба в німецькій мові для німецьких учасників у богослуженні. У цій частині проповіди проповідник подякував Фюрерові за те, що дав нам, українцям, змогу взяти участь зі зброєю в руках з нашим найбільшим ворогом і заявив, що українці, які є добрими хліборобами і робітниками виправдають себе теж як добрі вояки. У боротьбі пліч-о-пліч з геройським німецьким вояком український вояк причиниться теж до добуття перемоги, яка принесе почесний мир для обох народів.

Військова Управа

Вполудне відбулося спільне приняття у залях Касина, при вул. Парковій ч. 8.

В год. 16.15 Губернатор Галицької Области Д-р О. Вехтер прийняв новоуконституовану Військову Управу у прияві керманичів відділів, урядовців. Дистрикту, окружних старостів та повітових комісарів. Відкрив нараду Д-р Бауер, після чого Губернатор Д-р Вехтер подав до відома створення Військової Управи, з'ясовуючи її завдання та стверджуючи, що вона є органом Губернатора.

Д-р Бауер відчитав спис членів Військової Управи та уповноважених військової Управи на місцях. Призначені підходили до стола Губернатора і відбирали номінаційні грамоти. І членів Військової Управи, і уповноважених затвердив Губернатор на внесок УЦК.

До Військової Управи належать: **полк. Альфред Бізанц, о. д-р Василь Лаба, дир. Осип Навроцький, інж. Андрій Палій д-р Любомир Макарушка, Євген Пиндус, мец. Іван Рудницький, мґр. Михайло Кушнір, ред. Степан Волинець, інж. Юрій Крохмалюк, д-р Володимир Білозор, інж. Михайло Хронов'ят та проф. Зенон Зелений.**

Як уповноважені військової Управи призначені: **Франц Баб'як, Василь Бабій, Петро Бігус, Василь Бреньовський, Іван Данилович, Осип Демчук, Володимир Феданків, Ярослав Фльорчук, Дмитро Головатий, Мирослав Гошоватюк, Михайло Грам'як, Іван Кульчицький, Михайло Кульчицький, Володимир Левицький, Григорій Лучаківський, Володимир Марків, Іван Мацкевич, Іван Михайлів, Жигмонт Олексин, Ізидор Пітуляк, Ілько Попович, Теофіль Щуровський, Петро Чорнобай, Ілько Чабан, Микола Тонковид, Василь Возняк і Теодор Вовчина.**

Вкінці подякував у промові Провідник УЦК проф. Д-р В. Кубійович, зазначаючи, що всі іменовані є на предложення УЦК.

НАЦІОНАЛЬНА ВКЛАДКА — ЦЕ НАША ЗБРОЯ

Зірвання взаємин між польською еміграцією та Совєтським Союзом

СТОКГОЛЬМ, 28 квітня. (—) Офіціяльна совєтська пресова агенція „Тасс" повідомила, що 25 квітня народний комісар закордонних справ Молотов передав кільком представникам генерала Сікорського у Москві ноту, в якій стверджується, що уряд Совєтського Союзу рішив зірвати взаємини з польським еміграційним урядом у Лондоні.

Водночас офіційна англійська пресова агенція „Ройтер", передаючи також повідомлення совєтської агенції „Тасс", повідомляє у власному коментарі, що Совєти рішили зірвати взаємини з польським еміграційним урядом у Лондоні.

СТОКГОЛЬМ, 28 квітня. (—) Як оправдання цього заходу Молотов подає у своїй ноті, що совєтський уряд уважає, що поведення польських емігрантів в останньому часі зовсім ненормальне і суперечне із правилами, важними у взаєминах між двома союзниками. Піднесена з німецького боку справа Катину проти Совєтського Союзу є далі предметом обмірковування у польській пресі. Також факт, що кампанію проти Совєтського Союзу веде німецька і польська преса, не залишає ніякого сумніву, що між Німеччиною і польською еміграцією в Лондоні наступило порозуміння у справі продовжування цієї кампанії. Тому совєтський уряд рішив зірвати взаємини з польськими емігрантами під проводом генерала Сікорського.

Мілітаризація совєтських залізниць

АНКАРА, 28 квітня. (—) Найвища Рада Совєтського Союзу видала розпорядок про проголошення воєнного стану на всіх совєтських залізничих шляхах. Усі службовики і робітники на совєтських залізничих шляхах стали через те наче автоматично членами червоної армії і підлягають військовим судам. У розпорядженні про мілітаризацію залізниць говориться, що це розпорядження потрібне для кращого проведення військових цілей та для того, щоб оминути саботажні акти. Водночас говориться, що частина совєтських службовців і робітників проявляла нездисциплінованість, саботувала і шкодила роботам на залізничних шляхах. Тому виявилась потреба піддати совєтські залізниці під військовий догляд і завести військову дисципліну. В майбутньому нездисциплінованих будуть висилати до карних сотень і на фронт, якщо воєнний суд не засудить їх на „більші кари".

Це останнє розпорядження про мілітаризацію совєтських залізниць викликало в невтральних державах враження, що ці заходи мусіли мати якісь глибші підстави. Покищо не відомо, чи народний комісар совєтських залізничих шляхів, Лазар Каганович, один із наймогутніщих совєтських достойників, залишиться далі на своєму становищі, чи уступить своє місце якомусь військовикові.

ПОРТУГАЛЬСЬКИЙ ЧАСОПИС „ДІЯРІО ДА МАНГА" ПРО ВБИВСТВА В КАТИНСЬКОМУ ЛІСІ

„Ми завжди відмовлялися признати уряд. Совєтського Союзу, бо не хотіли терпіти, щоб чужа держава вмішувалась в нашу внутрішню політику, і то така держава, яка ворожо протиставиться нашій цивілізації. Як учора, так і сьогодні ніщо не в силі вплинути на зміну цього нашого становища".

Так пише великий португальський часопис „Діяріо да Манга", обмірковуючи ще раз масове вбивство в катинському лісі. Цей португальський часопис доказує на катинському прикладі, що большевизм ні в чому не змінився і залишається завжди таким самим. У цій статті читаємо наступне:

„Вбивство 12.000 польських старшин виявляє знову характер большевицької ідеї, нехтування всіми сутніми вартостями людини та ненависть до того всього, що творить честь і достоїнство людини. Большевизм відкидає всякі моральні закони, які є підвалинами громадського життя, він відмовляється від усіх правил міжнародного співжиття та не признає принципів, без яких людськість і цивілізація втратили б свій змисл. Ті 12.000 вбитих польських старшин, це лише частина тих міліонів жертв, що їх спричинив большевизм, починаючи від власного совєтського раю та кінчаючи на країнах, у яких він намагався знищити гамошний лад і встановити на його місце дияволське евангеліє безбожництва і матеріялізму, щоб через нього накинути всім народам політичне ярмо совєтського імперіялізму".

Португальський часопис наводить далі відомі цифри про вбивства і терор у Совєтському Союзі. До тієї довгої кривавої листи треба тепер дописати ще 12.000 польських старшин. Це нове страхітливе відкриття біля Катина мусить відчинити очі тим останнім дурням або непоправним божевільним, які все ще твердять, що большевизм змінився. Большевизм не може змінитися. (—).

ХТО МАЄ ІНІЦІЯТИВУ НА АТЛЯНТІЙСЬКОМУ ОКЕАНІ

ЛІСБОНА, 28 квітня. (—) Німецька підводна фльота затоплює наші кораблі швидше, як ми їх будуємо" — стверджує це на своїх сторінках Ню-Йорський часопис „Лук". Цей часопис цікавиться питанням хто властиво має на Атлянтійському океані ініціятиву у своїх руках і доходить до таких висновків: Гітлер може цю війну виграти, бо тоді, коли Злучені Держави виявляють поважні висліди у будові транспортних кораблів, Німеччина доконала менш голосного, але тим успішнішого чуда, здійснюючи свою програму підводних човнів. Затоплюючи швидше англійські і американські кораблі, як їх можна будувати, Німеччина нищить водночас не лише наші кораблі, але й товар, та людей,

Одним словом

— „Вони все ще наша найбільша небезпека" — пише морський британський фахівець про німецькі підводні човни на сторінках лондонського щоденника „Івнінг Нюс". Ані в Америці, ані в Англії не відкрито ще будьякий успішний засіб боротьби з німецькими підводними човнами. Правда, збудовано двісті корветних кораблів, але німці збудували тоді такі великі сильні підводні човни, що вони можуть дати собі раду з корветами у бою над поверхнею моря. І 50-ти старих американських есмінців, що їх одержано за британські атлянтійські бази, нема вже сліду, бо вони або спонизили на дно морів, або потрощені і нездатні до вжитку. Небезпека росте з кожним днем — закінчує англійський фахівець.

— Британська адміраліція признала, що пропав підводний човен „Тендерболт" і треба вважати, що він пішов на дно. Цей човен зробитою вже лежав на морському дні у червні 1939 року. У жовтні того самого року його витягнули, відремонтували, переіменували та знову післали на службу. Тепер він остаточно знищений. Його збудували щойно у 1936 році, а в 1938 році перебудували. Він належав до найновіших британських підводних човнів.

— З Далекого Сходу повідомляють, що японські війська, які вели бойову акцію на обширі Жовтої ріки в Китаю, та брали участь у боях проти чункінської 24-армійської групи, взяли до 26-квітня 3.200 полонених і багато в воєнної добичі. Чункінці втратили коло 1.000 вбитих.

— Президент комісії для воєнних шкід заявив, що від початку війни до кінця минулого року знищено або пошкоджено кругло три міл. домів внаслідок ворожої акції. Досі виплачені відшкодування представляють суму 1000 міл. фунтів.

— Корабельний рух між Злученими Державами та Арґентиною зменшився до одної 6-ої частини порівняно з минулим роком. Ще в січні і лютому минулого року вплинуло до пристані Буенос Арес 30 північно-американських пасажирських кораблів то в перших двох місяцях ц. р. причалило туди не більше, буквально 5 північно-американських кораблів. Така сама мертвечина панує в усіх інших пристанях південно - американських республік. Південно-американський корабельний рух з Великою Британією впав у порівнанні з минулим роком на половину.

— Пресове бюро Головної Квартири японської армії повідомляє офіціяльно, що одна велика формація японських літаків вступила в бій із 11-ти північно-американськими летунами, які стоять в службі Чункінгу. Бій відбувся над летовищем Ліґлінг у провінції Гунан. Вістрілено три американські машини, а одну знищено на землі. Одну японську машину знищила П'ята на залога, інша не вернулася до своєї бази.

— У великодню неділю японські війська окружили і знищили 3.000 чункінських вояків в обширі провінцій Кіянзі—Гонан. Адмірал Хуз-Інґ, командир чункінської морської піхоти на терені провінцій Кіянгсу і Шаттунг, перейшов бік японців разом із 1.200 вояками.

— Злучені Держави не мають кораблів не лише тому, що їх топлять німецькі підводні човни, але й тому, що нема достаточно багато фахових корабельних робітників. Пише про це лондонський щоденник „Ніюс Кроніка", повідомляючи Вашінґтону, що бракує майже 75.000 фахових робітників, які потрібні, щоб здійснити Рузвельтову програму будови кораблів у цьому році. Питання корабельних робітників в американських доках стоїть щораз болючіше.

— Часопис „Мессаджеро" приносить вістку із Лауреню Маркез, що у Дурбані висаджено 95 врятованих з одного англійського торговельного корабля, що його затопив один підводний човен держави осі.

— На береги у Вехер і Таріф (Андалюзія) вода викинула численні скрині, одяг та інші предмети, що походять від чужих моряків. Слідство виявило, що йде про останки одного затопленого англійського або північно-американського корабля.